

Εργαζόμενοι, εργαζόμενες στον κλάδο του εμπορίου Ορθοστασία

Σήμερα, μετά από πολλές μέρες, τα κυβερνητικά έκτακτα μέτρα για την καταπολέμηση του κορονοϊού, έφτασαν και στον κλάδο του εμπορίου! Όλες αυτές τις μέρες, τα εμπορικά καταστήματα δεν θεωρήθηκαν «σημεία συνωστισμού» ούτε οι χιλιάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες σ' αυτά άξιοι προστασίας από το υπουργείο υγείας και τους λοιπούς υπεύθυνους μηχανισμούς.

Παράλληλα, τα έκτακτα μέτρα «προστασίας των εργαζομένων» που ανακοίνωσε η κυβέρνηση περισσότερο αποθράσυναν την εργοδοσία παρά ανακούφισαν τους χιλιάδες συναδέλφους μας. Οι ειδικές άδειες για τους γονείς-συναδέλφους μας θεωρήθηκαν αφορμή για απόλυση, μια σειρά εργοδοτών δίνουν αναγκαστικές άδειες στο προσωπικό ενώ στην συντριπτική πλειοψηφία των εργασιακών χώρων οι συνάδελφοί μας επιβαρύνονται οι ίδιοι για την προμήθεια των απαραίτητων μέσων αυτοπροστασίας (γάντια, μάσκες, αντισηπτικά κ.α). Και μαζί μ' αυτά, άρχισαν να δίνονται «εκτάκτως» τα διαχρονικά δωράκια που επιθυμούν οι εργοδότες: αναστολή της υποχρέωσης να δηλώνονται τα ωράρια εργασίας στο σύστημα ΕΡΓΑΝΗ, εφαρμογή εκ περιτροπής εργασίας και, συνακόλουθα, ξεχείλωμα ωραρίων παρείτσα με την αδρανοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών (ΣΕΠΕ). Δηλαδή από τους νόμους της ζούγκλας στην...ζούγκλα και με το νόμο! Συνθήκες που αφορούν το σύνολο των κλάδων στον ιδιωτικό τομέα πχ.επισιτισμός, ξενοδοχεία κ.α. Και βέβαια, το πιο εξόφθαλμο: το ξελάσπωμα των εργοδοτών κατά τα 2/3 για το εργατικό κόστος των ημερών που θα παραμείνουν οι επιχειρήσεις κλειστές, με το 1/3 να καταβάλλεται από το κράτος (αλήθεια, δημόσιο χρήμα δεν είναι αυτό;) και το άλλο 1/3 να χρεώνεται ως μέρες κανονικής άδειας των εργαζομένων. Άραγε γιατί να μοιραστούμε ισόποσα με το κράτος και τους εργοδότες μας αυτή τη «ζημιά»; Μοιραζόμαστε ισόποσα και τα κέρδη τους; Αλλά αυτή είναι μια ευρύτερη κουβέντα που δεν θα αργήσει να ανοίξει. Τέλος, το βασικότερο: μέσα σε 4 μέρες, το διαβόητο «επίδομα» που εξήγγειλε η κυβέρνηση στις 8/3, ύψους 718 ευρώ που «θα αφορά εργαζόμενους σε επιχειρήσεις που κλείνουν λόγω ανωτέρας βίας για την αποφυγή διάδοσης του κορονοϊού», έχει ήδη υποτιμηθεί στα 400 ευρώ. Η δημιουργική λογιστική τους μπορεί να κάνει θαύματα, δηλαδή να περικόπτει σε 4 μέρες ένα επίδομα κατά 30% πριν καν δοθεί. Είναι σαφές ότι στον περίφημο «δημοσιονομικό χώρο της εθνικής οικονομίας» οι εργαζόμενοι...δεν έχουν χώρο!

Όμως, Παρασκευή και 13, τα κυβερνητικά επιτελεία ανακοίνωσαν την παύση λειτουργίας των εμπορικών κέντρων και πάρκων πλην των supermarkets και του υπόλοιπου λιανεμπορίου. Η απόφαση αυτή έρχεται μετά και το 1ο κρούσμα κορονοϊού μέσα σε εμπορικό mall που ΑΝΑΓΚΑΣΕ την εργοδοσία του Golden Hall στο Μαρούσι να το κλείσει εσπευσμένα. Γιατί όμως κλεισίματα με εξαιρέσεις; Άραγε οι συνάδελφοί μας στις αλυσίδες supermarkets θεωρούνται άτρωτοι υπεράνθρωποι ή θεωρείται εξασφαλισμένο ότι έχουν λάβει όλα τα απαραίτητα μέσα αυτοπροστασίας;

Λίγες ώρες μετά το κυβερνητικό ανακοινωθέν, οι μεγαλοεργοδότες στο εμπόριο, συνεχίζουν να την ερμηνεύουν όπως τους συμφέρει, κατά το δοκούν. Και δεν είναι τυχαίο ότι και η ίδια ανακοίνωση κατά την διατύπωσή της είναι επιτηδευμένα ασαφής. Τι σημαίνει κλείνουν τα εμπορικά κέντρα και όχι το λιανεμπόριο; Μα τα εμπορικά κέντρα, καταστήματα λιανικού εμπορίου «φιλοξενούν». Γιατί κλείνουν τα malls, και όχι τα τεράστια πολυκαταστήματα του εμπορίου κατά μήκος μεγάλων εμπορικών αξόνων όπως η Κηφισίας, η Πειραιώς, η Κηφισού, η Ερμού κ.α; Θεωρούνται μήπως ενδεδειγμένοι χώροι κοινωνικής συνάνθρωισης αντί για τις καφετέριες, τα πάρκα και τις πλατείες; Έτσι, φτάνουμε στο σημείο να βαφτίζονται τεράστια πολυκαταστήματα σε «λιανεμπόριο», τα είδη σπιτιού, διακόσμησης και ρουχισμού/άθλησης σε είδη πρώτης ανάγκης και τα εμπορικά καταστήματα ευρύτερα σε στυλοβάτη της

«εύρυθμης κοινωνικής ζωής». Ουσιαστικά, αυτό που μας ενδιαφέρει δεν είναι τί είδους διακρίσεις κάνουν τα αφεντικά και το κράτος ανάμεσα στις επιμέρους εκφάνσεις της επιχειρηματικότητας αλλά με ποιά κριτήρια τολμούν να βαφτίζουν χιλιάδες εργαζόμενους του κλάδου ως ανάξιους προστασίας. **Μήπως τα κέρδη των εργοδοτών σ' αυτά, είναι πολλά για να διακυβευθούν από τις κυβερνητικές εντολές; Ή μήπως το δημοσιονομικό κόστος είναι σημαντικότερο από το υγειονομικό; Για τα αφεντικά, είναι ξεκάθαρο: όπως στη ζωή, έτσι και στο θάνατο δεν θα είμαστε ούτε ενωμένοι, ούτε ίσοι. Για εμάς, είναι ξεκάθαρο:**

Έτσι, φτάνουμε αύριο Σάββατο 14/3, στην εξής φαρσοκωμωδία: τεράστια πολυκαταστήματα γνωστών ντόπιων και πολυεθνικών αλυσίδων να παραμείνουν ανοιχτά: Σκλαβενίτης, AB Βασιλόπουλος, My Market, Jumbo, Praktiker, Κωτσόβολος, Praktiker, IKEA, Leroy Merlin και άλλα πολλά....και σ' αυτά να συνωστίζονται χιλιάδες πανικόβλητοι και αφιονισμένοι πελάτες που θα ψωνίζουν...χωρίς αύριο. Αυτές είναι οι συνθήκες πρόληψης που θέλει να δημιουργήσει η κυβέρνηση ή μήπως και εδώ το βάρος πέφτει στην ατομική ευθύνη του καθενός; Και, εντέλει, ποιά είναι τα περιθώρια ατομικής επιλογής που έχουμε εμείς, οι χιλιάδες εμποροϋπάλληλοι;

Είναι ξεκάθαρο ότι οι εργοδότες θα προσπαθήσουν να βγάλουν κι απ' τη μύγα, ξύγκι. Ή καλύτερα, από τους εργαζόμενους και την τελευταία σταγόνα (μολυσμένου ή μη) ιδρώτα. Αυτό είναι το ανθρώπινο πρόσωπό των επιχειρήσεων που εργαζόμαστε. Καλούμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές μας να' ναι σε εγρήγορση ενημερώνοντας τα σωματεία και τις εργατικές συλλογικότητες του κλάδου για οποιοδήποτε περιστατικό εργοδοτικής αυθαιρεσίας και εκδικητικότητας. Για το μεγαλύτερο έγκλημα, την στυγνή μας εκμετάλλευση από την εργοδοσία, είμαστε όλοι ενήμεροι και ενήμερες. Στη μία ή την άλλη περίπτωση, μόνο ενωμένοι και οργανωμένοι μπορούμε να απαντήσουμε και να διασφαλίσουμε στο ακέραιο τα δικαιώματά μας, την συλλογική μας αξιοπρέπεια και την...υγεία μας...

Και μετά από καιρό, να ξαναφωνάξουμε το σύνθημα που σημάδεψε κινητοποιήσεις άλλων εποχών:» Κλείσε τα ρολά, ρε φραγκοφωνιά!«.

*όλα τα παραπάνω γράφονται ενώ αυτές τις μέρες, η εργατική μας συνάντηση βρίσκεται σε διαρκείς εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς εν όψει της επόμενης συνάντησής μας στις 23/3 στις οποίες συναντήσαμε και τις 2 πλευρές του νομίσματος: από τη μια, συναδέλφους να βαράνε «σκοπιά» και όχι βάρδια και ταυτόχρονα να αναγκάζονται να ξαναστήσουν ολόκληρα τμήματα μέσα σε..άδεια πολυκαταστήματα και από την άλλη, συναδέλφους να τρέχουν πανικόβλητοι να εξυπηρετήσουν, να ξεφορτώσουν και να γεμίσουν ράφια ανάμεσα σε δεκάδες ξαναμμένους και μασκοφορεμένους καταναλωτές.